

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolens Gang

Redaktør: C. Sørensen.

Nr. 7.

Lørdag den 18. Marts 1899.

1. Aarg.

Griseforhandlingerne.

(Fortsat.)

Moten Jensen tøtt ett, te vi skuld speld Peng o Tobak, faa de va da de miest unøtte en ku gi si Peng ud te; hvessemenstej te en nemlig gir 1 Krone ud om Moneden te Tobak, saa bliwe de 12 Kr. om Oren o i 30 Or bliver ett me Rente o Rentes Rente 375 Kr. o 38,466 Øre, o saa wa et bodde uscnd o Tispeld; men hves wi endelig skuld ha Tobak sa kund vi jo kjøv nowe Sokkeladesebarer o soen nod.

Dirigenten vilde gerne bede Hj. Rasmussen om at lade være med at rende rundt som en Ilder i Tordenvejr.

Moten Jensen kam no lig i Tanke om en Historri te; jen Daw, da de taarnet, saa sod Mareje Fram, at te hon wa da saa red i Taarrenveje, men saa sod a te hon skuld et we red, faa hun udøvet et saa stue Tiltrækningskraft, te e Taarren skuld sla nier o hend. Hæ, hæ, hæ.

Hj. Rasmussen vilde gerne fortælle Hr. Morten, at denne til-

trak hans Næver i ikke ringe Grad, naar han kom med slige Udtalelser.

Dirigenten vilde gøre opmærksom paa, at de to sidste Herrer vilde blive smidte ud, hvis de ikke holdt sig til den foreliggende Sag.

Moten Jensen tøtt te e Medlæmme føst o fræmmest skuld snak om di udpandet Sage; han kam foresten i Tanke om en Historri; jen Daw, da han kam hen te C. Sørensen faa o fo nowe Peng a ham, saa hod han natyrligvis engen; saa sod a: »Ja, saa kommer a te o legg Beslav o den Mærskummer dær«, men saa sod han: »Tak ska do ha; men de ska no hælst ve Sølbeslav, o . . .

Dirigenten sagde nu, at der siden der var kommen saa mange Forslag ind om hvad Pengene skulde anvendes til, snart maatte tages en Bestemmelse. Han for sit Vedkommende var enig med Hj. Rasmussen i at anvende dem til en Skovtur. Dernæst opfordrede han C. Sørensen til at sige sin Mening om Pengenes Anvendelse.

Moten Jensen sod, te han va lige ve aa ryg i æ Howd o æ Deregint faa de taawle Forslaw aa brug æ Pæng te en Skovtuer. Næ, skuld en endele smid æ Pæng væk, saa maa vi hille lisom Tams ossaa har foreslawen brug dem te en Unden heller bejer Medde eller . . .

C. Sørensen vilde gerne, hvis han da turde afbryde den veltalende Hr. Moten, udtale sin Mening. Genstandene syntes han skulde sælges ved offentlig Avktion; thi selv om Moten var vant til at omgaas Marskandisere, vilde han dog næppe faa dem til at give store Sager for Ovid og Cicero, som den Slags i Reglen ikke havde stor Forstand paa. De indkomne Penge burde anvendes til en Skovtur; naar vi ikke tog for langt bort, f. Eks. til Askebjerg eller Fakkegrav, kunde vi godt faa Raad til at faa Bøf eller Kylling i Champignon og oven i Købet faa en Cigar bagefter.

Carl Petersen sluttede sig ganske og aldeles til den sidste ærede Taler; Smeden var dog den fornuftigste i Forsamlingen.

Moten Jensen wa no ett rele mej o de hær Skovtur; faaresten tøtt han ett, de wa nod faa wos o ta saæn en taawle Ræt som Kywlinger i Sjampanje; han hod prøwet o spis dem i Gammeløl,

men Sjampanje hod han ino aalle sjet dem i.

C. Tams vilde gærne underrette Moten om, at C. Sørensen ikke havde sagt Champagne men Champignons, der er en Plante, som hører til samme Familie som Hr. Sørensen selv, nemlig Svampfamilien.

C. Petersen sluttede sig i de vigtigste Hovedpunkter af sidstnævnte Paastand til den sidste ærede Taler; dog mente han at kunne saa meget Botanik, at han vidste at Svampene vare Dyr, og følgelig kunde hverken Smeden eller Skampionerne høre dertil; forøvrigt var han tilbøjelig til at tro, at Cigarfamilien heller ikke var Planter eftersom Cigarerne ikke vokse paa Cigartræet.

C. Sørensen vilde gerne spørge Dirigenten om vi skulde diskutere Botanik eller forhandle; han vilde foreslaa, at vi holdt Afstemning om Sagerne skulde sælges ved Avktion eller til en Marskandiser.

Alle: Avktion! Avktion!

Denne blev fastsat til Lørdag.

Auktion.

I Lørdags afholdtes Auktion over de ved Udpantning indkomne Sager. Morten fungerede oppe paa et Bord som Auktionsholder. Det første, der skulde sælges, var Bøgerne.

Morten: »Hær ska I se en Masse gue Bøgger. I ska fo dem for en billig Pæng. No! ska et saa vær et bette Bud.«

N. A. Jeppesen: »10 Øre budt.«

Morten: »A trowe du æ taavle. Næ, go do hæller hjem; do ka jo sæl dem for møj mier ve æ Bogsæler, de haar a prøvvet po, aa a fek skam saa manne Pæng, at a ku fo et Spæjl, som a trængt svær haardt te.«

N. A. Jeppesen: »Hvad gav du for det, Morten?«

Morten: »Ja a ga no kun hal Pris, da der var en Rævn i'et. No men de wa saa di hær Bøgger, Folkens, hvem vel kyew dem? Hær æ jen, den æ hiel nøj, der æ bare Bindet rewwen a!«

Lauritz Jensen: »Ja saa vil jeg skam give 2 Kr. for dem alle sammen.

Morten: »Ja la go, men saa ska do gi 50 Øre i Auktions-salær.«

Lauritz Jensen: »Nej, véd du

hvad, det er skam Snyderi. Saa vil jeg ikke have dem.« Han smed dem saa i Hovedet paa Morten. Men paa samme Tid stod Moses nedenfor Bordene og rykkede ham i Benene, og da han tillige fik Bøgerne i Hovedet, mistede han Ballancen og tumlede ned under Bordet. Han vrælede, saa man troede, at han var gaaet til sine Fædre, men da man trak ham frem, viste det sig, at det kun var til Moses, som han laa oven paa. Man samlede Morten, Moses og Bøgerne op. Morten fejlede ikke noget, hvori-mod Moses havde faaet en Kindtand slaaet ind, hvorfor C. Sørensen ledsagede ham til Tandlægen for at faa Stumperne trukken ud, og der var gaaet et Bind af en af Bøgerne. Enden paa det blev, at Lauritz Jensen maatte give 200 + 50 Øre for dem.

Derpaa kom alle Klædevarerne frem.

Morten: »Hvæm vel kyew det, det æ ekstra Varer, ka I trow.«

Ejnar Bundegaard: 1 Kr. budt.

Morten: »Ja da æ et Sønd, at du ett sku ha et; a ka se, at te do trængt haardt te et.

De to Shagpiber kom nu frem. C. Petersen og Melbye stredes længe om, hvem der skulde have dem, men tilsidst fik Melbye dem

for 1 Kr. Stykket, hvilket var heldigt nok for ham, da han maaske ved at røge af dem kan finde paa noget bedre at skrive om end Beethoven, hvem ingen bryder sig om skal foreviges i et Skoleblad. Derefter fik Carl Petersen Merskummeren, som han straks gav sig til at røge af.

Dermed endte Auktionen, og Morten hoppede graciøst ned fra Bordet, men desværre i Hovedet paa Moses, som igen havde stillet sig op der.

En Tilstedeværende.

Den baskiske eller flueskabske Sag.

Enten vilde Hr. F. K. være vittig i sidste Nummer (og i saa Tilfælde er han kommet forbandet daarligt fra det) eller ogsaa taler han i Lignelser. Dette vilde jeg gerne bede ham om at lade være med, da jeg for at forstaa det, han skrev i sidste Nummer, maatte være temmelig langt inde i den symbolistisk-mystisk-parabolistiske Digtetekunst, og det er jeg ikke. Hvis jeg derfor turde bede Hr. F. K. om for Fremtiden at bruge et mere gement Sprog, vilde jeg være ham meget forbunden.

Ærb. Red.

— **Annoncer.** —

Viggo A. Hansens

Bog- og Papirhandel,
Nørregade 12.

Annoncer

5 Øre pr. Linie.

for

optaget

„Skolens Gang“

Gymnastiksko

billigst hos

A. J. Schmidt,

Grønnegade 6.